

Boris Šuligoj

SATIRA O ČIPIH

Tesla in teslo

Včasih niti ene same črke ni treba spremeniti, da spremeniš Teslo v teslo. To se nam dogaja vsako minuto. In nima skoraj nobene zveze z nedavno ponudbo našega premiera, da naj Elon Musk odpre veliko tovarno Tesle v Sloveniji. Kaj kmalu se bo zato izkazalo, kdo je bolj podoben Tesli in kdo teslu. Beseda res ni konj. Toda, kaj vse lahko spremeni ena sama beseda. Kdo bi si mislil.

V novinarskem zaodrju se je pred dnevi pojavil fejk njus, da naj bi na gradbišče drugega tira prišla Ursula von der Leyen, a se je kmalu izkazalo, da je šlo za raco, ker – kje ste še videli, da bi prva komisarka prihajala pozdravljat sicer še tako pomemben evropski projekt? In da bi se morala rokovati z Janezom! Popolnoma druga zgodba bi bila, če bi jo vabil Andrej na pelješki most. Kitajcem navkljub.

Če torej še predsedujoči Janez tako težko zvabi Ursulo v Ljubljano, kako potem lahko ulovi Elona Muska? Mar s tвитom? Tvit odpira najmanj dve možnosti. Prva možnost te dileme ponuja Teslo, pri drugi pa ostajaš teslo. V bistvu ni velike razlike.

A če bi dobro premislil, bi kmalu sestel, da je Elon Musk nevaren človek, saj verjame v prihodnost cepiv mRNA. Vsako tako cepivo doda človeku en čip. Jaz imam že tri v roki, če tistih v nosu niti ne štejem, na primer. Sem boljši kot kitajski telefon. So pa tudi ljudje, ki ne bodo nikoli privolili v to, da bi imel njihov telefon čip. Kaj šele njihova roka!

Na trgu pred parlamentom se je zbrala več kot osemtisočglava množica, ki se boji čipov kot hudič križa. Medtem ko se ukvarjajo z virusi in čipi, so jim v sosednji palači zvišali cene, čez palec, za 25 odstotkov. Plače in penzije pa so še vedno tam. Temu strokovno pravijo inflacija. Več kot osemtisočglavo množico prav

Sem boljši kot kitajski telefon: v roki imam že tri čipe, če tistih v nosu niti ne štejem.

malo briga inflacija, višje cene in nižje plače.

Kako nezahteven je postal svet. Če prepovemo vstavljanje čipov, bi ti ljudje zadovoljno živeli in delali naprej, tudi brezplačno. Kje so časi, ko so ljudje protestirali, ker so jim kapitalisti hoteli za en sam odstotek znižati plačo! Zdaj jih niti 25 odstotkov ne zdrami. Zdaj veste, zakaj so nekdajni Trg revolucije preimenovali v Trg republike. Pozabite na revolucijo!

Sredi julija je začel veljati pomorski prostorski načrt, a morje tega še opazilo ni. Pirančane zato zanima, ali jim bodo državni organi in različne civilne iniciative od zdaj dovolili ubraniti mesto pred poplavami. Tisti, ki so si drznili pripraviti kakšen načrt za obvarovanje spomeniško zaščitenege mesta, so bili takoj šteti za sovražnike narave. Mesto je tako ali tako tujek v naravi, zato morje z njim lahko počne, kar se mu zljubi.

Prav briga nas, kaj bo čez sto ali dvesto let z mestom, kako bodo tu živeli vnuki in pravnuki. Ali drugače: mi že imamo jahte in naključne »prijatelje« (prosto po Tilnu Artaču), za nami je lahko potop. Morda nas bo kaj bolj streznil Festival IZIS UND3R v koprskem skladišču Libertas, ki nas opozarja, da bodo tri obalna mesta leta 2200 najmanj tri metre pod vodo.

Ko so Pirančani pred približno 400 leti zgradili sedanjo cerkev sv. Jurija na hribu, so začeli utrjevati njene temelje z mogočnimi oboki, ki so segali 30 metrov v prepad, vse do morja. Zdaj je cerkev s temi oboki arhitekturni in spomeniški čudež, kakršnega nima nobena druga slovenska cerkev. Pradedje so smeli graditi spomenike, zdaj pa si podobnih podvigov niti v sanjah ne smemo privoščiti. Župnik in župan sta sicer predlagala, da bi pri prenovi župnišča zgradili podobne temelje, a so jih poklicni varuhi narave poslali v oslovsko klop. Bosta vidva solila pamet naravi!

Na koprskem festivalu IZIS (tudi v tem primeru gre za le eno črko razlike v primerjavi z zloglasno islamsko državo ali glasilom Zdravniške zbornice Slovenije ISIS) obljublajo delavnico o zvočnem onesnaževanju, torej o hrupu pod morjem, ki lahko prizadane spužve, rebrače, morske klobase in tudi rdeče zvezde. O hrupnem onesnaževanju sesalcev in drugih bitij na kopnem pa morda čez deset let. Pravi čudež je, da so naravovarstveniki dovolili izlov orad v ribolovnih rezervatih. Orade so školjkarjem do zdaj vsako leto požrle četrtno školjk in se zaredile kot komarji v močvirju. Res ni jasno, kako so avtorji pomorskega načrta prepričali naravobrižnike, da se narava spreminja in ji morajo slediti tudi zakoni. Neverjeten dosežek. Kljub temu bo treba počakati še vsaj nekaj sto poplav, preden bodo konservativci odprli svoje konzerve in osvežili svoje konzervanse.